

Фестивал средњовековне музике „Медимус“: Тренутак када се све заборави

„Јао, што је ово високо! Колико још има до врха?“, пита девојка са јаким војвођанским акцентом на стрмој стази, изнад уништене и спаљене куће у Поткаљаји, у старом делу Призрена. Она се запутила и дошла на Међународни фестивал средњовековне музике „Медимус“, који се девети пут одржава у Призрену у Атријуму Цркве Светог Спаса. Овај храм је подигао Младен Владојевић око 1330. године, на малој заравни и на најлепшем видиковцу, са ког се пружа поглед на град, на реку, на Метохију. У циклусима страдања, паљења, обнове и доградње, овај храм је постао јединствена целина, црква у цркви са зидовима и стубовима, који изгледају као да носе небо. Када се затворе врата атријума, добија се целина слична амбијентима на Медитерану. Забележено је у дубровачким записима да је неки музичар Драган Призренац наступао по тамошњим трговима. Оснивањем „Медимуса“, који се одржава задње седмице августа, оживи овај храм, јер га испуне уметници из Србије, Босне и Херцеговине, Грчке, Словеније, Мађарске, Хрватске, Аргентине, Чилеа, САД...

„Чудесно је свирати у овом амбијенту, у храму који је грађен, када је и стварана музика коју смо изводили. Наши композитори су живели у Италији у

14. веку, а ми смо овде свирали њихове композиције”, говори Сара Марија Фантини из ансамбла „Рубенс Роса”, који је састављен од чланова из Италије, Белгије, Швајцарске и Немачке. Они долазе из утицајне школе, која се бави музиком средњег века.

Италијанска музика је врло емотивна и уносимо цело срце када је изводимо, и то се осети у целом нашем телу. Нека дела која смо изводили су традиционална за југ Италије, и то је истински наше, јер долазимо из тог поднебља, каже Пасквале Риналди из састава „Камерата музика антиква”.

Селектор фестивала, професор Дарко Карајић, брижљиво припрема „Медимус”. Он прати светску сцену музике средњег века, ренесансе и барока и доводи је у Призрен, у срце града са толико различитости. Само за Призрен је оформљен ансамбл фестивала који носи име „Медимус”. Са њима је наступио Бранислав Ракић, професор и уметник, који је специјализирао музику барока у Версају, а тренутно је професор певања на Великом конзерваторијуму „Сержи Понтоа”. После 25 година наступа у Србији и за њега је призренски наступ савршена емоција.

„Ја кажем овде да ћу за ових четири дана умрети од емоција. Све је дивно, од смештаја до дочека, ове девојнице, омладина... Био сам на многим фестивалима по свету, али ово је јединствено. Можда у Бургоњи има нешто слично, али са мало мање душе. Колеге из Швајцарске су биле врло пријатно изненађене. Обилазили смо манастире, дружили се са људима одавде”, каже Бранислав Ракић и додаје како „амбијент и публика дишу са уметницима и то су тренуци када све заборавите”.

Ансамбл „Музика профана” је из Мађарске и други пут учествују на фестивалу. Овде су уз подршку своје амбасаде са седиштем у Приштини, чији се представник Миклош Варга присутнима обратио на српском језику и истакао значај одржавања оваквих манифестација на светим местима која су тешко страдала у прошлости.

За ову врсту фестивала сваки тон је изузетно важан и њега међу овим зидинама испрати професор Зоран Јерковић, а организовати догађај у граду у ком стално живи четворо Срба представља једну врсту подвига. Њега, у великој мери, носе управо Призренци и организација Удружење пријатеља Манастира Светих архангела, Бојан Бабић и др Александра Новаков, а свих ових девет година помаже им и Дом културе „Грачаница”.

„Било је толико радости и толико дивних сусрета. Било је откривања нашег

дивног града. Видите да су неки дошли и са породицама. Чини вам се да познајете све људе, иако неке први пут срећете”, каже др Александра Новаков, која заједно са сином и ћерком води рачуна о детаљима, гостима и расељеним Призренцима. Они који су дошли организовано, готово са свих страна, угошћени су у Манастиру Светих архангела.

Фестивал су подржали: Министарство културе Републике Србије, Канцеларија за Косово и Метохију, Епархија рашко-призренска, мађарска амбасада у Приштини, „Телеком Србија” и „Колашин превоз” из Зубиног Потока.

Живојим Ракочевић

Извор: Политика

basilica.ro